

naných po poznámce pořadí. Rekursní soud vyslovil názor, že žadatelé nebyli oprávněni podati podle §§ 57 a 94 čís. 2 knih. zák. dodatečně žádost o výmaz těchto zápisů, nepodavše ji současně se žádostí o vklad práva vlastnického. Leč nelze s jeho názorem souhlasiti. Účelem poznámky podle § 53 knih. zák. jest opatřiti knihovní pořadí právům, která budou zapsána z jednání, jež vlastník nemovitosti zamýšlí uskutečniti. V tomto získání knihovního pořadí záleží tudíž právo, nabyté poznámkou podle § 53 knih. zák. Právo to zaniká podle § 58 knih. zák. buď uplynutím lhůty, pro kterou byla poznámka povolena, nebo tím, že byla před jejím uplynutím povolena poznámka pořadí vkladu, byl vykonán vklad v poznamenaném pořadí. Nezaniklo proto právo to již tím, že byl dříve povolen vklad práva vlastnického, nebyl-li povolen v poznamenaném pořadí. Důsledkem toho nezaniklo ani právo na výmaz zápisů související, jak bylo již řečeno, úzce s právem nabytým poznámkou podle § 53 knih. zák. Osobám, nabyvším práva podle § 53 knih. zák., bylo proto podle § 57 knih. zákona volno, přes to, že byl již proveden vklad práva vlastnického, zažádati dodatečně o povolení poznámky poznamenaného již pořadí pro tento vklad a zároveň o výmaz zápisů, v § 57 knih. zák. uvedených ovšem za předpokladu, že se tak stalo ještě ve lhůtě § 55 knih. zák. Ježto v souzeném případě byla dodatečná žádost podána dne 31. prosince 1930, tedy před uplynutím této lhůty končící dne 2. ledna 1931 a ježto zápis, o jehož výmaz se žádá, byl vymožen, jak zjistil rekursní soud, po podání žádosti o poznámku pořadí, nebylo podle § 57 knih. zák. závady, by nebylo vyhověno dodatečné žádosti.

### Čís. 12152.

**Útraty sporu, které vznikly vymáháním nároků uvedených pod čís. 2 až 4 § 216 ex. ř., požívají téhož pořadí jako jistina, bez ohledu na to, zda kromě jistiny je zřízena i záruka pro vedlejší závazky.**

**Útraty sporu požívají pořadí jistiny, i když dotyčný knihovní věřitel nebyl vymáhajícím věřitelem.**

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, R I 994/32.)

Soud první stolice přikázal knihovní věřitelce v pořadí jistiny i útraty úspěšného sporu vedeného k vydobytí jednotlivých splátek hypotekární pohledávky. Rekursní soud přikázal tyto útraty jen v rámci zřízené záruky pro vedlejší závazky.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu a přikázal mimo to knihovní věřitelce v rámci zřízené záruky pro vedlejší závazky na útratách dovolacího rekursu 53 Kč.

### Důvody:

Stěžovatelka si stěžuje do toho, že jí nebyly útraty soudně určené na 1417 Kč 53 h úspěšného sporu vedeného k vydobytí jednotlivých splátek hypotekární pohledávky přikázány rekursním soudem v pořadí jistiny, nýbrž v rámci zřízené záruky do 2.000 Kč. Tento postup rekursního

soudu neodpovídá ustanovení § 216 čís. 4 druhý odstavec ex. ř. a § 16 kn. zák., podle nichž požívají soudně ustanovené útraty sporu, které povstaly vymáháním nároků pod čís. 2 až 4 § 216 ex. ř. uvedených téhož pořadí jako jistina, bez ohledu na to, zda kromě jistiny zřízena i záruka pro vedlejší závazky; neboť jistota pro vedlejší závazky není k tomu určena, by kryla veškeré útraty procesní a exekuční, nýbrž jen ony vedlejší smluvní výlohy, které jsou mimo rámec útrat procesních a exekučních požívajících stejného zástavního práva s jistinou v pořadí práva zástavního již podle ustanovení zákona. Že útraty sporu požívají pořadí jistiny, byť i dotyčný knihovní věřitel nebyl vymáhajícím věřitelem, bylo vyloženo v rozhodnutí čís. 7689 sb. n. s. Přikázal proto správně prvý soud útraty sporu 1417 Kč 53 h stěžovatelce v pořadí jistiny, nikoliv v mezích jistoty pro vedlejší závazky, takže tato jistota 2.000 Kč stačí nejen ke krytí útrat opatrovníka ve sporu a útrat přihlášky stanovených na 991 Kč 60 h přikázaných prvním soudem v mezích jistoty, nýbrž i ke krytí útrat dovolacího rekursu 53 Kč spadajících rovněž pod vedlejší závazky kryté jistotou.

### Čís. 12153.

**Podle § 970 obč. zák. neručí ten, kdo pronajímá v létě části svého bytu příležitostně lázeňským hostům.**

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, Rv I 876/31.)

Žalobkyně najala od žalované pokoj v jejím domě ve světových lázních. Ježto jí bylo v pokoji ukradeno šatstvo a peníze, domáhala se žalobkyně na žalované náhrady škody, opírajíc žalobní nárok jednak o § 970 obč. zák., jednak o ručební prohlášení žalované. Procesní soud první stolice uznal žalobní nárok důvodem po právu z důvodu ručebního prohlášení žalované. V otázce, o niž tu jde, uvedl v důvodech: V souzeném případě jde o to, že žalovaná pronajímá se svou sestrou v létě jen tři pokoje a mansardu svého bytu, skládajícího se z čtyř pokojů, kuchyně a mansardy, lázeňským hostům a že mají za tím účelem také služku k obsluze lázeňských hostů, že dům není lázeňským domem a že v něm bydlí jen roční strany. Scházejí proto zařízení charakteristická pro hostince a lázeňské domy, která je činí tak zvanými otevřenými domy. Nelze proto pokládati žalovanou za hostinskou po rozumu § 970 obč. zák. Odvolací soud neuznal žalobní nárok co do důvodu po právu, maje za to, že se žalovaná nechtěla zaručiti za škodu žalobkyně. O ručení podle § 970 obč. zák. uvedl v důvodech: Prvý soud zjistil, že žalovaná svůj byt společně se svou sestrou pronajala a že obě jsou spoluvlastnicemi, že v létě žalovaná se svou sestrou ze svého bytu některé pokoje příležitostně pronajímá lázeňským hostům, by měly vedlejší výdělek, a že mají služebné děvče. Bylo také zjištěno, že se toto pronajímání děje po živnostensku. Bylo dále zjištěno, že v domě bydlí jen roční nájemníci, již právě příležitostně některé pokoje pronajímají lázeňským hostům. Na základě těchto zjištění, jež byla také převzata odvolacím soudem, měl prvý soud za to, že tu není ručení žalované na zá-